Írta: Paramicha andar Kina, boldasla: Selam Pató
2013. november 21. csütörtök, 09:12 -

E xivali bradyi - A szivárgó cserépedény

Trajolas andej Kina jekh manush, kaski butyi kodo sas, hoj paji te ingrel pala jekh than pe kaver than. Sas les duj bradya, opre kecisardes pe kodi rolyi, so pe pesko korr inkrelas. Jekh bradyi xivali sas, ba o kaver bidoshali, ande kodi sakanak intrego doza paji zhanelas te ingrel.
La valyatar zhi kaj o kher lungo sas o drom, pe kodolesko agor aba numa dopashes sas pajesa e xivali bradyi. Kade sas kado aba pe duj bersha perdal, o manush sako dyes aba numa jekh thaj pash doza paji zhanelas te ingrel ando kher. E bidoshali bradyi phutyardi sas kathar peski butyi, so intregones mishto kerelas. Ba e chorri pharradi bradyi lazhalas peski dosh, thaj nasvales hatyarelas pes la brigatar, hoj numa dopash butyi zhanel te kerel. Pala duj bersha, ande pesko baro kerkipe, duma das le manushes la valyate:

- Lazhav man, sar nachol andar mande o paji po sorro drom sar nakhas khere.
O manush kade angledas la bradyake:
- Sama lesas, hoj po drom le luludya numa pe tyiri rig luludyaren, thaj pe kaver bradyaki rig na? Vash kodo si kade, ke me sakanak phinzharos tyiri bida, thaj luludyenge sumbura peradom pe kodi rig, kaj tut ingrav. Sako dyes tu desas lenge paji, sar nakhasas khere po drom. Thaj tela duj bersha, sakanak andre kidav kadal luludya, ando kher ingrav thaj e mesalya shukararav lenca. Te na avesas kasavi, sar san, atunchi kado somnalipe nashtig avelas ande muro kher. Amen sakon pharrade bradya sam, amare butfalicke doshenca. Ba kathar kadal pharravimata thaj dosha si amaro trajo interesantno thaj kuch. Numa trubul te priminas amen thaj sa kaveren kade, sar sam, thaj te dikhas o lashipe ande jekhavreste. Aketa, ande le Devleske jakha sakoneske si peski importantni butyi thaj pesko ishtyado than ande kadi luma.

***

A mese magyar szövege:

Kínában egy vízhordozónak volt két nagy cserépedénye. Annak a botnak egy-egy végén lógtak, amit a nyakában hordott. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt és mindig egy teljes adag vizet szállított.

A pataktól a házig tartó hosszú séta végén a megrepedt edény már csak félig volt vízzel. Két teljes évig ez így ment, minden nap a vízhordozó már csak másfél edény vizet szállított vissza a házba. Természetesen a tökéletes edény büszke volt a teljesítményére, hisz tökéletesen csinálta. De a szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét, és nyomorultnak érezte magát, hogy csak félannyit tudott teljesíteni. A két év keserűség után egyik nap megszólította a vízhordozót a pataknál.

- Szégyellem magam, mert a víz szivárog egész úton hazafelé.

A vízhordozó így válaszolt a cserépnek:

- Észrevetted, hogy az ösvényen virágok csak a te oldaladon nyílnak, s a másik cserép oldalán nem? Ez azért van így, mert én mindig tudtam a fogyatékosságodról, és virágmagot szórtam az ösvénynek erre az oldalára. Minden nap te locsoltad őket, amíg visszasétáltunk. Két éve leszedem ezeket a gyönyörű virágokat, hogy az asztalt díszítsem velük. Ha nem lennél olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat. Mi mindannyian törött cserépedények vagyunk, a saját különleges hibáinkkal. De ezek a törések és hibák teszik az életünket olyan nagyon érdekessé és értékessé. Csak el kell fogadnunk magunkat és mindenki mást is olyannak, amilyen, s meglátni a jót másokban. Hiszen Isten szemében mindennek és mindenkinek egyedi, fontos és áldott helye és feladata van.